

Sempervivum montanum

rojnik górski



Rojnik górski to sukulent o sztywnych, mięsistych liściach, zebranych w drobne, płaskie rozety, naturalnie występujący w górskich rejonach Europy – w Alpach na wysokości od 1000 do 3000 metrów nad poziomem morza, w Karpatach, Pirenejach i górach Półwyspu Bałkańskiego. W Polsce rośnie tylko w Tatrach, w Babiogórskim Parku Narodowym i na pojedynczych stanowiskach w Bieszczadach, jest objęty ścisłą ochroną gatunkową. Rojnik górski ma sztywne, grube, mięsiste liście ułożone w formie rozet o średnicy 3-4 cm. Liście są zielone z czerwonawym zabarwieniem na końcach, gruczołowato owłosione. U podstawy większych rozet pojawiają się małe rozety boczne, wyrastają na rozłogach. Rośliny szybko się rozrastają, tworząc zwarte, dekoracyjne skupiny. Kwiaty nieduże, gwiazdkowate, barwy różowej lub purpurowej, z żółtymi pręcikami. Zbudowane z działek kielicha oraz 12-16 ozdobnych, wąskich i długich, zakończonych spiczasto płatków. Płatki korony są szeroko rozwarte. Kwiaty są zebrane po kilka w kwiatostanach, na szczytach 5-8 cm łodyg wyrastających ze środka rozet. Kwitnienie latem, od czerwca do lipca. Po przekwitnieniu rozeta zamiera, a jej miejsce zajmują wyrastające u podstawy rośliny potomne. Rojnik górski przystosował się do życia w surowych warunkach - rośnie na skałach, w szczelinach skalnych, na żwirowiskach oraz na glebach suchych, ubogich w składniki odżywcze. Jego zdolność do przetrwania w ekstremalnych warunkach klimatycznych, takich jak silne nasłonecznienie, mróz i ograniczona ilość wody, sprawiły, że roślina ta jest powszechnie wykorzystywana w ogrodnictwie jako zimozielona bylina skalna. Rojnik górski preferuje stanowiska słoneczne, ale toleruje też lekki półcień. Najlepiej rośnie na glebach lekkich, przepuszczalnych, piaszczystych lub żwirowych. Dobrze radzi sobie na ubogich glebach. Roślina ta jest bardzo odporna na suszę. Należy unikać jej przelewania, gdyż nadmiar wilgoci w glebie może prowadzić do gnicia korzeni, zwłaszcza zimą. Jest to roślina w pełni mrozoodporna, dobrze znosząca zimowe warunki. Rojnik górski jest idealną rośliną do uprawy w ogrodach skalnych, wykorzystywany na zielonych dachach, zakładanych na budynkach użyteczności publicznej, blokach, garażach, wiatkach przystankowych oraz w ogrodach żwirowych i suchych. Sprawdza się w kompozycjach ogrodowych, które wymagają roślin odpornych na suszę. Jego zdolność do tworzenia gęstych rozet sprawia, że

doskonale nadaje się do okrywania powierzchni, zapobiegając erozji gleby. Może być uprawiany w donicach, zwłaszcza szerokich i płaskich, co pozwala na stworzenie dekoracyjnych kompozycji na tarasach i balkonach. Zalecane sadzenie w małych grupach, po 3-10 roślin.

autorzy opisu tekstowego: Grzegorz Falkowski; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	byliny
grupa użytkowa	sukulenty
forma	bylina
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kępiasty poduszkowaty
docelowa wysokość	od 0,1 m do 0,2 m
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście zimozielone
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	purpurowe różowe
pora kwitnienia	czerwiec lipiec sierpień
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł roślina miododajna roślina zimozielona roślina wabiąca owady zapylające

	ogrody przydomowe
	ogrody skalne
zastosowanie	pojemniki, balkony, tarasy
	w grupach
	ogrody osiedlowe
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Grzegorz Falkowski; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Sempervivum montanum* w Polsce

BARCIKOWSCY Elżbieta i Włodzisław Szkółka Bylin, Traw, Paproci, Ziół i Krzewów
DĘBSKI Krzysztof Gospodarstwo Ogrodniczo-Szkółkarskie

